

Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

► **B**

A TANÁCS IRÁNYELVE

(1982. március 22.)

a klóralkálielektrolízis-iparágból származó higanykibocsátásokra vonatkozó határértékekről és minőségi célkitűzésekről

(82/176/EK)

(HL L 81 , 27.3.1982, o. 29)

Módosította:

► **M1** A Tanács irányelve 91/692/EGK (1991. december 23.)

Hivatalos Lap		
Szám	Oldal	Dátum
L 377	48	31.12.1991

A TANÁCS IRÁNYELVE

(1982. március 22.)

a klóralkálielektrolízis-iparágból származó higanykibocsátásokra vonatkozó határértékekről és minőségi célkitűzésekről

(82/176/EK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 100. és 235. cikkére,

tekintettel a Közösség vízi környezetébe bocsátott egyes veszélyes anyagok által okozott szennyezésről szóló, 1976. május 4-i 76/464/EGK tanácsi irányelvre ⁽¹⁾ és különösen annak 6. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽²⁾,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽³⁾,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽⁴⁾,

mivel a Közösség vizeinek egyes veszélyes anyagok által okozott szennyezéstől való megóvása érdekében, a 76/464/EGK irányelv 3. cikke egy előzetes engedélyezési rendszert vezet be, amely kibocsátási szabványokat határoz meg a mellékletében lévő I. listába tartozó anyagok kibocsátására vonatkozóan; mivel a szóban forgó irányelv 6. cikke úgy rendelkezik, hogy ezekre a kibocsátási szabványokra határértékeket, az ilyen anyagok kibocsátása által érintett vízi környezetre pedig minőségi célkitűzéseket kell megállapítani;

mivel a higany és vegyületei az I. listán vannak felsorolva;

mivel a tagállamoknak alkalmazniuk kell a határértékeket, kivéve olyan esetekben, amikor minőségi célkitűzéseket alkalmazhatnak;

mivel a higanynak a vízbe való kibocsátásával okozott szennyezés legnagyobb részben a klóralkáli elektrolízisére vezethető vissza, először ezen iparágban kell rögzíteni a határértékeket és meghatározni a minőségi célkitűzéseket azokra a vizekre, amelyekbe ez az iparág higanyt bocsát ki. A kibocsátásokat ezért előzetes engedélytől kell függővé tenni;

mivel ezen minőségi célkitűzések célja az kell hogy legyen, hogy megszűnjön azoknak a vizeknek a higanyszennyezése, amelyek minőségét a klóralkálielektrolízis-iparág által kibocsátott higanytartalmú szennyvizek ronthatják;

mivel ezeket a minőségi célkitűzéseket kifejezetten erre a célra kell előírni és nem a fogyasztóvédelemre vagy a vizekből származó termékek marketingjére vonatkozó szabályok alkotásának szándékával;

mivel a minőségi célok teljesülésének tagállamok általi bizonyításának lehetővé tétele érdekében speciális ellenőrzési eljárást kell létrehozni;

mivel rendelkezéseket kell alkotni arra vonatkozóan, hogy a higanykibocsátás által érintett vízi környezetet a tagállamok folyamatosan ellenőrizzék ezen irányelv hatékony végrehajtása szempontjából; mivel az ilyen ellenőrzés bevezetésére vonatkozó hatáskörökről a 76/464/EGK irányelv nem rendelkezik; mivel a Szerződés ilyen különleges felhatalmazást nem ad, annak 235. cikkéhez kell fordulni;

mivel szükség van arra, hogy a Bizottság ötévente összehasonlító értékelést adjon a Tanácsnak ezen irányelv tagállamok általi végrehajtásáról;

mivel a felszín alatti vízre külön irányelv vonatkozik, az nem tartozik ezen irányelv hatálya alá,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

⁽¹⁾ HL L 129., 1976.5.18., 23. o.

⁽²⁾ HL C 169., 1979.7.6., 2. o.

⁽³⁾ HL C 341., 1980.12.31., 24. o.

⁽⁴⁾ HL C 83., 1980.4.2., 16. o.

▼B

1. cikk

(1) Ez az irányelv

- a 76/464/EGK irányelv 6. cikkének (1) bekezdésével összhangban határértéket állapít meg az ezen irányelv 2. cikkének d) pontja értelmében vett ipari üzemekből származó szennyvizekben a higanyra vonatkozó kibocsátási szabványokra,
- a 76/464/EGK irányelv 6. cikkének (2) bekezdésével összhangban a vizekre minőségi célkitűzéseket fogalmaz meg a higanyra vonatkozóan,
- a 76/464/EGK irányelv 6. cikkének (4) bekezdésével összhangban határidőket határoz meg a tagállamok illetékes hatóságai által a meglévő kibocsátásokra adott engedélyek feltételeinek teljesítésére,
- a 76/464/EGK irányelv 12. cikkének (1) bekezdésével összhangban mérési referenciamódszereket határoz meg a kibocsátásokban és a vizekben lévő higanytartalom meghatározásához,
- a 76/464/EGK irányelv 6. cikkének (3) bekezdésével összhangban megfigyelési eljárást határoz meg,
- előírja a tagállamok számára, hogy működjenek együtt olyan kibocsátások esetében, amelyek több tagállam vizeit érintik.

(2) Ezen irányelv hatálya – a felszín alatti vizek kivételével – a 76/464/EGK irányelv 1. cikkében meghatározott vizekre terjed ki.

2. cikk

Ennek az irányelvnek az alkalmazásában

a) „higany”:

- a higany kémiai elem,
- a bármely vegyületében jelen lévő higany,

b) „határértékek”:

az I. mellékletben megadott értékek;

c) „minőségi célkitűzések”:

a II. mellékletben felsorolt követelmények;

d) „ipari üzem”:

minden olyan üzem, amelyben alkáli-kloridokat higany katódcellák felhasználásával elektrolízises eljárásnak vetnek alá.

e) „meglévő üzem”:

ipari üzem, amely működik az ezen irányelvről szóló értesítéskor;

f) „új üzem”:

- olyan ipari üzem, amely az ezen irányelvről szóló értesítést követően kezdi meg működését,
- olyan meglévő ipari üzem, amelynek a higanykatód cellák felhasználásával történő klóralkálielektrolízis kapacitása jelentősen megnövekedett az ezen irányelvről szóló értesítést követően.

3. cikk

(1) A határértékeket, a betartásukra megállapított határidőket és a kibocsátások megfigyelésére és ellenőrzésére szolgáló eljárásokat az I. melléklet tartalmazza.

(2) A 76/464/EGK irányelv 3. cikkében meghatározott engedélyeknek legalább olyan szigorú rendelkezéseket kell tartalmazniuk, mint amilyenek ezen irányelv I. mellékletében szerepelnek, kivéve azokat az eseteket, amikor egy tagállam a 76/464/EGK irányelv 6. cikkének (3) bekezdésében foglaltakat valósítja meg ezen irányelv II. és IV. melléklete alapján.

Ezeket az engedélyeket legalább négyévenként ellenőrzik.

▼B

(3) Az (1) és (2) bekezdésből és a 76/464/EGK irányelv rendelkezéseiből eredő kötelezettségeik sérelme nélkül, a tagállamok csak akkor adhatnak ki engedélyt új üzemeknek, ha ezek az engedélyek a higany kibocsátás megakadályozása érdekében az elérhető legjobb műszaki megoldásnak megfelelő szabványokra vonatkoznak.

A választott eljárástól függetlenül, amennyiben az alkalmazni kívánt intézkedések műszaki okok miatt nem felelnek meg az elérhető legjobb műszaki megoldásnak, az érintett tagállam még az engedélyezés előtt benyújtja a Bizottságnak az ennek okait alátámasztó indoklást.

A Bizottság három hónapon belül eljuttat egy jelentést a tagállamoknak, amelyben rögzíti véleményét a második albekezdésben meghatározott mentességgel kapcsolatban.

(4) A higany jelenlétének meghatározására szolgáló elemzési referenciamódszert a III. melléklet 1. pontja írja le. Más módszerek alkalmazhatók, feltéve, ha azok kimutatási határa, precizitása és pontossága legalább annyira megfelelő, mint a III. melléklet 1. pontjában meghatározottak. Az elfolyó térfogatáram mérésekor megkövetelt pontosságot a III. melléklet 2. pontja tartalmazza.

4. cikk

A tagállamok gondoskodnak azoknak a vizeknek a megfigyeléséről, amelyeket az ipari üzemekből származó kibocsátások érintenek.

Olyan kibocsátások esetében, amelyek több tagállam vizeit érintik, ezek a tagállamok együttműködnek az ellenőrzési eljárások harmonizálása érdekében.

*5. cikk***▼M1**

A tagállamok 3 éves időközönként tájékoztatást küldenek a Bizottságnak ennek az irányelvnek a végrehajtásáról ágazati jelentés formájában, amely más, ehhez tartozó közösségi irányelveket is felölel. Ez a jelentés a 91/692/EGK irányelv⁽¹⁾ 6. cikkében megállapított eljárással összhangban, a Bizottság által kidolgozott kérdőív vagy vázlat alapján készül el. A kérdőívet vagy vázlatot a jelentés által felölelt időszak kezdete előtt 6 hónappal küldik meg a tagállamoknak. A tagállamok a jelentést az általa felölelt 3 éves időszak végétől számított 9 hónapon belül küldik meg a Bizottságnak.

Az első jelentés az 1993-tól 1995-ig terjedő időszakot öleli fel.

A Bizottság a tagállamok jelentésének benyújtását követő 9 hónapon belül közösségi jelentést tesz közzé az irányelv végrehajtásáról.

▼B

Abban az esetben, ha megváltoznak a tudományos ismeretek, főleg a higany toxicitását, élettartamát, az élő szervezetben és az üledékekben való felhalmozódását tekintve, vagy ha tökéletesednek a legjobb rendelkezésre álló műszaki eszközök, a Bizottság szükség esetén a Tanácsnak megfelelő javaslatokat nyújt be a határértékek és a minőségi célkitűzések módosítása céljából.

6. cikk

(1) A tagállamok meghozzák azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 1983. július 1-je előtt megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

⁽¹⁾ HL L 377., 1991.12.31., 48. o.

▼B

7. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

I. MELLÉKLET

Határértékek, a határértékek betartására vonatkozó határidők és a kibocsátások megfigyelésének (monitoring) és ellenőrzésének eljárásai

1. A következő táblázat a koncentrációértékekben kifejezett határértékeket tartalmazza, amelyeket alapvetően nem szabad túllépni.

Mértékegység	Határértékek, mint havi középértékek, amelyeket július 1-jétől nem szabad túllépni		Megjegyzések
	1983	1986	
<i>A sóoldat visszavezetése és sóoldatvesztés</i> mikrogramm higany literenként	75	50	az ipari üzem területéről származó valamennyi kibocsátásban lévő összes higany mennyiségre érvényes

A legnagyobb koncentrációban kifejezett határértékek semmi esetre sem haladhatják meg a legnagyobb higany mennyiség és az installált klórtermelési kapacitás tonnánkénti vízigényének hányadosát.

2. Mivel a kibocsátások higanykoncentrációja a víz mennyiségének függvénye, amely az eljárás és az ipari üzem jellege szerint változik, a következő táblázatban megadott határértékeket, amelyek a kibocsátott higany mennyisége és a tonnában kifejezett, installált klórtermelési kapacitás hányadosaként vannak kifejezve, minden esetben be kell tartani.

Mértékegység	Határértékek mint havi középértékek; átlépésük július 1-jétől tilos		Megjegyzések
	1983	1986	
<i>A sóoldat visszavezetése</i> Gramm higany/ tonnában kifejezett installált klórtermelési kapacitás	0,5 1,5	0,5 1,0	a klórt termelő egységek kibocsátásában lévő higanyra érvényes az ipari üzem területéről származó valamennyi kibocsátásban lévő összes higany mennyiségre érvényes
<i>Sóoldat-vesztés</i> Gramm higany/ tonnában kifejezett installált klórtermelési kapacitás	8,0	5,0	az ipari üzem területéről származó valamennyi kibocsátásban lévő összes higany mennyiségre érvényes

3. A határértékek, mint napi középértékek, a négyszeresei az 1. és 2. pont szerinti megfelelő havi középértékek határértékeinek.
4. Annak ellenőrzéséhez, hogy a kibocsátások megfelelnek-e azoknak a kibocsátási szabványoknak, amelyeket az e mellékletben meghatározott határértékeknek megfelelően rögzítettek, ellenőrzési eljárást kell bevezetni. Ez az eljárás előírja
- 24 óra kibocsátásaiból naponta egy reprezentatív minta vételét és e mintában a higanykoncentráció mérését, valamint
 - az ezen időszakban történő teljes kibocsátás mérését.

Az egy hónap alatt kibocsátott higany mennyiségét az e hónapban mért napi higanykibocsátások mennyiségének összegeként kell kiszámítani. Ezt az összeget azután el kell osztani a tonnában kifejezett installált klórtermelési kapacitással.

II. MELLÉKLET

Minőségi célkitűzések

Azoknak a tagállamoknak, amelyek a 76/464/EGK irányelv 6. cikkének (3) bekezdése szerinti kivételes szabályozást alkalmaznak, azokat a kibocsátási szabványokat, amelyeket a tagállamok az említett irányelv 5. cikke szerint határoznak meg és alkalmaznak, úgy kell rögzíteni, hogy betartsák az alábbiakban felsoroltak közül a megfelelő minőségi célkitűzést (vagy célkitűzéseket) azon a területen, amelyet a klóralkálielektrolízis-iparágból származó higanykibocsátás érint. Minden esetben az illetékes hatóság jelöli ki az érintett területet és választja ki az 1. szám alatt felsoroltak közül azt a célkitűzést, vagy azokat a célkitűzéseket, amelyet (amelyeket), az érintett terület rendeltetésére tekintettel megfelelőnek talál, számításba véve, hogy ezen irányelv célja mindenféle szennyezés megakadályozása.

1. Annak érdekében, hogy a 76/464/EGK irányelv értelmében vett szennyezést az ugyanazon irányelv 2. cikke szerint meg lehessen akadályozni, a következő célkitűzések adottak:
 - 1.1. A higanykoncentráció a reprezentatív próba indikátorává választott halakból vett húsban nem lépheti túl a 0,3 mg/kg nedves súly értéket.
 - 1.2. Az összes higanykoncentráció a kibocsátások által érintett belföldi felszíni vizekben, nem lépheti túl egy év eredményeinek számtani középértékéént az 1 µg/l értéket.
 - 1.3. Azokban a torkolati vizekben, amelyeket a kibocsátások érintenek, az oldott higany koncentrációja egy év eredményeinek számtani középértékéént nem lépheti túl a 0,5 µg/l értéket.
 - 1.4. Azokban a parti tengerekben és a torkolati vizektől különböző belső parti tengervizekben, amelyeket a kibocsátások érintenek, az oldott higany koncentrációja egy év eredményeinek számtani középértékéént nem lépheti túl a 0,3 µg/l értéket.
 - 1.5. A víz minőségének meg kell felelnie a higany tekintetében az e vizekre alkalmazandó összes többi tanácsi irányelvnek is.
2. A higany koncentrációja nem növekedhet jelentősen az idővel az üledékekben vagy a puhatestűekben és a kagylókban.
3. Ha egy terület vizeire több minőségi célkitűzést is alkalmaznak, a víz minőségének e célkitűzések mindegyikének meg kell felelnie.
4. Amennyiben technikai okok miatt szükségesnek tűnik, az előző 1.2., 1.3. és 1.4. pontok alatt felsorolt minőségi célkitűzések számértékeit kivételesen és a Bizottságnak tett bejelentés után 1986. június 30-ig 1,5 tényezővel megszorozható.

*III. MELLÉKLET***Mérési referenciamódszerek**

1. A vízben, a halak húzában, az üledékekben, a puhatestűekben és a kagylókban a higany tartalmának meghatározására szolgáló elemzési referenciamódszer a láng nélküli atomabszorpciós spektrofotometria a minta megfelelő előkészítése után, figyelembe véve különösen a higany előoxidációját, és a higany-ionok Hg(II) azt követő redukcióját.

Be kell tartani azt a kimutatási határt ⁽¹⁾, amelynél a higanykoncentrációt ± 30 %-os pontossággal, és ± 30 %-os precizitással mérik a következő koncentrációk mellett: ⁽¹⁾
 - kibocsátások esetében az engedélyben megadott megengedett legnagyobb higanykoncentráció egy tizede,
 - felszíni vizek esetében a minőségi célkitűzésekben meghatározott higanykoncentrációk egy tizede,
 - a halak, puhatestűek, kagylók húsa és üledék esetében a minőségi célkitűzésekben megadott higanykoncentrációk egy tizede,
 - üledékek esetében a mintában lévő higanykoncentráció egy tizede, vagy a 0,05 mg/kg szárazanyag közül a nagyobb érték.
2. Az elfolyó térfogatáram mérésére ± 20 %-os pontosság van előírva.

⁽¹⁾ Ezeknek a kifejezéseknek a definíciója megfelel a tagállamokban az ivóvízkivételre szánt felszíni víz mérésének módszereiről, valamint a mintavételek és elemzések gyakoriságáról szóló, 1979. október 9-i 79/869/EGK tanácsi irányelvben lévő definícióknak. HL L 271., 1979.10.29., 44. o.

*IV. MELLÉKLET***A minőségi célkitűzésekre vonatkozó megfigyelési eljárások**

1. Minden olyan engedélyhez, amit ezen irányelv alkalmazásával adnak meg, az illetékes hatóság határozza meg a korlátozásokat, az ellenőrzési modalitásokat és a határidőket a vonatkozó minőségi célkitűzés, vagy a minőségi célkitűzések betartásának biztosítása érdekében.
2. A 76/464/EGK irányelv 6. cikkének 3. bekezdésével összhangban a tagállam minden kiválasztott és alkalmazott minőségi cél esetében tájékoztatja a Bizottságot:
 - a bevezetési helyekről és az eloszlás módjáról,
 - arról a területről, amelyen a minőségi célkitűzést alkalmazzák,
 - a mintavételek helyéről,
 - a mintavételek gyakoriságáról,
 - a mintavételi- és a mérési módszerről,
 - az eredményekről.
3. A mintáknak a vizek minőségére megfelelően reprezentatívnak kell lennie a kibocsátással érintett területen, és a mintavétel gyakoriságának elegendőnek kell lennie ahhoz, hogy azzal ki lehessen mutatni a víz állapotának esetleges változásait, különösen a vízháztartás természetes változásainak figyelembevétele mellett. Tengeri halak esetében az elemzéshez vett mintáknak a számszerűséget és a fajtát tekintve megfelelően reprezentatívnak kell lenniük.
4. A II. mellékletben előírt 1.1. minőségi célkitűzésekkel összefüggésben az eljáró hatóság kiválasztja az indikátorként elemzendő halfajtákat. Tengervíznél a fajták a parti tengervizekben élő, a helyszínen kifogott fajták közül magukban foglalhatják, például a tőkehalat, a veresszárnyú koncért, a sima lepényhalat, a makrélát, a foltos tőkehalat, és az érdes lepényhalat.